

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010064
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6121010064.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného Z. D., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 1. júna 2021 o odvolaní Okresného prokurátora Banská Bystrica proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/4/2021 zo dňa 18.3.2021 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/4/2021 z 18.3.2021 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám

obžalovaného Z. D. nar. XX.XX.XXXX v C. C., trvalým bydliskom C. C., ul. Y. č. XXXX/X,

u z n á v a v i n n ý m,

z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 písm. c) Trestného zákona,

pretože

dňa XX. XX. XXXX v čase okolo XX.XX hod. po návrate z pohostinského zariadenia W., pod vplyvom alkoholu, v interiéri X-izbového bytu nachádzajúceho sa v bytovom dome na adrese C. C., ul. Y. č. XXXX/X, udel spredu päšťou do nosa družku Z. E., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom C. C., Y. č. XXXX/X, na čo sa jej pustila z nosa krv, čím jej spôsobil zlomeninu nosových kostí s posunom, ktorá si vyžiadala lekárske ošetrenie s dobou liečenia 3 až 4 týždne s obmedzením obvyklého spôsobu života v trvaní 10 až 14 dní,

t e d a blízkej osobe úmyselne ublížil na zdraví,

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona sa výkon trestu podmienene odkladá a obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, § 74 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

II. X. Z. D. nar. XX.XX.XXXX, podľa § 285 písm. a) R. poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora X. prokuratúry C. C. sp. zn. X Pv XXX/XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX, z ďalšej časti skutku obžalobou kvalifikovaného ako pokračovací zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3, písm. d) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák. ktorého sa mal dopustiť tak, že

v období od jesene roku 2018 do približne XX.XX hod. dňa XX. septembra XXXX, s výnimkou obdobia od začiatku júla do polovice augusta XXXX, kedy sa nachádzal mimo územia Slovenskej republiky v interiéri trojizbového bytu situovanom v bytovom dome na adrese C. C., ul. Y. č. XXXX/X, najmä keď bol pod vplyvom alkoholických nápojov družku Z. E. opakovane ponižoval a vyvolával hádky, ktoré boli najčastejšie odôvodnené jeho žiarlivosťou, pričom frekvencia opakovania hádok sa začala stupňovať od septembra roku XXXX, kedy začal vo väčšom množstve požívať alkoholické nápoje, kedy pri týchto hádkach jej vulgárne nadával aj v prítomnosti troch maloletých detí, pričom pri niektorých z týchto hádok poškodenú aj opakovane fyzicky napádal, niekedy len úderom otvorenou dlaňou po temene hlavy alebo sotením či ťahaním vlasov bez následkov poranení, pričom k vážnejším útokom aj s poraneniami došlo prvýkrát v presne neurčený deň v priebehu jesene roku XXXX, kedy jej mal presne neopísaným spôsobom spôsobiť zlomeninu nosa bez vyhľadania odborného lekárskeho ošetrenia, ďalej ju napadol aj v presne neurčený deň začiatkom roka XXXX, kedy ju kopol do stehna, následkom čoho jej spôsobil modrinu veľkosti dlane z vonkajšej strany stehna na pravej nohe, s bolestivosťou niekoľkých dní bez vyhľadania odborného lekárskeho ošetrenia, tiež ju napadol v nezistenom dni v druhej polovici augusta XXXX a to spôsobom, že ako stála v kuchyni bytu, tak ju udril do oblasti obočia svojou hlavou, so spôsobením tržnej rany nad jej ľavým obočím, so zhojením s jazvou dĺžky X,X až X cm bez následného vyhľadania odborného lekárskeho ošetrenia, čím spôsobil Z. E., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom C. C., Y. č. XXXX/X dlhodobejšie opakované fyzické ale aj psychické utrpenie,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Q. Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/4/2021 zo dňa 18.3.2021 bol obžalovaný Z. D. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) s poukazom na ustanovenie § 139 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 22. XX. XXXX v čase okolo XX.XX hod. po návrate z pohostinského zariadenia W., pod vplyvom alkoholu, v interiéri X-izbového bytu nachádzajúceho sa v bytovom dome na adrese C. C., ul. Y. č. XXXX/X, udril spredu päšťou do nosa družku Z. E., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom C. C., Y. č. XXXX/X, na čo sa jej pustila z nosa krv, čím jej spôsobil zlomeninu nosových kostí s posunom, ktorá si vyžiadala lekárske ošetrenie s dobou liečenia X až X týždne s obmedzením obvyklého spôsobu života v trvaní XX až XX dní.

Za to bol obžalovaný Z. D. odsúdený podľa § X56 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, 3, a 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu podmienčne odložil a uložil mu probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona súd obžalovanému uložil povinnosť

spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, § 74 ods. 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti citovanému rozsudku podala po jeho vyhlásení intervenujúca prokurátorka odvolanie proti výroku o vine a treste v neprospech obžalovaného, ktoré dodatočne písomne odôvodnila dňa 12.4.2021. V písomných dôvodoch uviedla, že sa ohradzuje proti tvrdeniu samosudcu okresného súdu, že obžaloba bola podaná na obžalovaného nekriticky. V prípravnom konaní poškodená uviedla ako dôvod, prečo 2-krát po podaní trestného oznámenia nevypovedala skutočnosť, že mu nechcela uškodiť a privodiť trestné stíhanie a pri tretej výpovedi v podstate obžalovaného usvedčila zo skutku 22.09.2020, tiež uviedla, že je od neho finančne závislá, takže priamy dôkaz v podobe usvedčenia samotnou poškodenou zabezpečený nebol. Výsluchmi svedkov, ako aj listinnými dôkazmi boli zabezpečené nepriame dôkazy, ktoré do seba zapadali, tvorili podľa jej názoru ucelenú reťaz a o týchto dôkazoch mohol rozhodnúť len súd, nakoľko v prípravnom konaní prokurátor je povinný pri takejto dôkaznej situácii podať obžalobu. V tomto smere poukazuje aj na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T74/2021 z 26.03.2021 o prepustení obvineného z väzby na slobodu, v ktorom samosudca na str. 2 posledný odstavec tvrdí, že po podaní obžaloby existovalo podozrenie, že skutok, pre ktorý bolo obžalovanému vznesené obvinenie sa stal, že ho možno posúdiť ako žalovaný trestný čin a z jeho spáchania je podozrivý obžalovaný Z. D.. V tvrdenie nekorešponduje s hore uvedeným tvrdením samosudcu v odôvodnení rozsudku a samosudca okresného súdu by si mal svoje tvrdenia zjednotiť, aby pri odôvodňovaní rozhodnutí jeho právne názory pôsobili konzistentne a hodnoverne. Ďalej poukázala na výpoveď svedkyne R. H., ktorá potvrdila hádky medzi obžalovaným a poškodenou, všimla si, že táto mala rozbité obočie, avšak jej výslovne neuviedla, že jej to spôsobil obžalovaný a keď ukázala na ich okno, tak poškodená prikývla a povedala jej nech to nerieši. Potvrdila, ale až pri odstránení rozporov v jej výpovediach aj konflikt 22.09.2020, kedy sa títo hádali, pootvorila svoje vchodové dvere a na schodisku videla ako obžalovaný skopol poškodenú, ktorá padala dole schodmi do medzi schodiskového priestoru, pričom sa tam bili a neskôr ju proti jej vôli ťahal do bytu. Poukázala aj na výpoveď svedka Z. O., ktorý taktiež až po odstránení rozporov v jeho výpovediach potvrdil, že títo sa hádali, dcéra H. mu zaslala v minulosti fotografiu poškodenej s rozbitým ľavým obočím a následne mu táto telefonovala, že obžalovaný ju udrhel hlavou, pričom potvrdil, že poškodenú po skutku XX.XX.XXXX odviezol taxíkom k nemu domov, pretože táto mala po konflikte s obžalovaným rozbitý nos. Z výsluchu svedkyne Z. B. vyplynulo, že asi pred rokom stretla obžalovaného s poškodenou, ktorá mala ľavú stranu tváre modrú, nepýtala sa jej na pôvod zranenia, obžalovaného videla často pod vplyvom alkoholu, bolo to na ňom vidieť, od nájomníčky má vedomosť, že v byte obžalovaného bol intenzívny krik a hluk, čo potvrdil aj svedok B. C., ktorý obžalovaného zhodnotil pod vplyvom alkoholu ako agresívneho človeka. Taktiež poukázala na lekársku správu poškodenej z 22.09.2020, fotografiu zraneného obočia poškodenej u XX.XX.XXXX, zápisnicu o prehliadke tela poškodenej s fotodokumentáciou, ako aj znalecké posudky ohľadne spôsobených zranení poškodenej 22.09.2020 a ohľadne zistenej počínajúcej závislosti obžalovaného na požívaní alkoholu. Skutočnosť, že traumatizácia v podobe následkov na psychike poškodenej vyšetrením znalkyňou zistená nebola, však nie je kritériom pre posúdenie fyzického a psychického utrpenia, ktorým poškodená počas spoložitia prešla. Potrebné je uviesť, že domáce násilie sa odohráva za zatvorenými dverami, priami svedkovia okrem útočníka a obete spravidla neexistujú, útoky útočníka majú v praxi stúpajúci charakter, čo sa potvrdilo aj v konaní obžalovaného, ktoré sa po jeho návrate zo zahraničia stupňovalo, ktorý pri poslednom incidente poškodenú zbil tak, že táto utrpela zranenie, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie s dobou liečenia 2 až 3 týždne. Domnieva sa, že protiprávne konanie obžalovaného vykazovalo znaky týrania, toto malo dlhodobejší charakter, nešlo len o napadnutie 22.09.2020 a preto je zákonné posúdiť ho ako pokračovací zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby a nielen ako prečin ublíženia na zdraví. Preto sa nestotožňuje s prekvalifikovaním skutku súdom, ktorý časové obdobie skutku ustálil len na čiastkový útok 22.09.2020. Predmetom obžaloby bolo obdobie páchania skutku od jesene XXXX do XX.XX hod. dňa XX.XX.XXXX s výnimkou obdobia od začiatku júla do polovice augusta XXXX, pričom súd sa s touto skutočnosťou nevysporiadal a vôbec nerozhodol o skutku páchanom v období od jesene XXXX do XX.XX.XXXX a svoj postup ani nezdôvodnil, čo považuje za nesprávne a nezákonné. S. stotožnení s právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe je potom zákonné ukladať obžalovanému podstatne prísnejší trest, než mu bol uložený za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. Ohľadne uloženia ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou nemá žiadne námietky. Navrhla, aby krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.

zn. 1 T/4/2021 z 18.03.2021 vo výroku o vine, ako aj treste a vrátil vec Okresnému súdu Banská Bystrica, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom svojho obhajcu sa vyjadril obžalovaný, pričom navrhol, aby odvolací súd podané odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Banská Bystrica v zmysle ust. § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol. Následne uviedol, že podané odvolanie považuje v celom rozsahu za nedôvodné. Napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu je podľa jeho názoru správne a zákonné, pričom v tejto súvislosti poukazuje predovšetkým na nasledovné skutočnosti. Ako už opakovane uvádzal v doterajšom priebehu súdneho konania, páchanie trestnej činnosti, tak ako mu je táto v zmysle podanej obžaloby kladená za vinu, od počiatku popiera a túto jednoznačne odmieta. Skutok pre ktorý mu bolo vznesení obvinenie a následne i podaná obžaloba sa nikdy nestal tak, ako je tento definovaný v rámci skutkovej vety, a takto popísaného skutku sa ako obvinený nedopustil. Opätovne zdôrazňuje, že voči poškodenej ako jemu blízkej osobe sa nedopúšťal konania, ktoré by bolo možné považovať za jej týranie, a už vôbec nie je pravdou, že by tak dokonca mal robiť po dlhší čas. Vykonaným dokazovaním v rámci prípravného konania a následne i v konaní pred súdom prvého stupňa, bola pritom jednoznačne preukázaná pravdivosť ním uvádzaných tvrdení, že sa voči poškodenej nedopúšťal akéhokoľvek týrania. Uvedené závery sa preto následne premietli i do meritórneho rozhodnutia, kedy Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom zo dňa 18.03.2021 rozhodol tak, že ho uznal vinným výlučne zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa S 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie S 138 písm. d) Trestného zákona, pričom mu uložil trest odňatia slobody, v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom a probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Prvostupňový súd teda svojim rozhodnutím uznal, že sa voči poškodenej týrania nedopúšťal - t.j. že ju neurážal, nenadával jej, fyzicky ani psychicky jej neublížoval, ani ju žiadnym spôsobom neponižoval. V tomto smere poukazuje i na výpoveď poškodenej zo dňa 01.12.2020, ktorá vyššie uvedené skutočnosti plne potvrdzuje. Poškodená na otázku, či má z neho nejakú obavu, uviedla: „Nie, absolútne“. Poškodená zároveň popísala ich vzťah ako harmonický a jeho osobu opísala ako dobrého a milého človeka, perfektného a úžasného otca. Poškodená taktiež rovnako potvrdila, že medzi nimi došlo len k jedinému vážnejšiemu incidentu (XX.XX.XXXX) - pre ktorý bol napokon aj prvostupňovým súdom uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví, pričom v tejto súvislosti je tiež podstatné, že poškodená potvrdila jeho priebeh plne v súlade s jeho tvrdeniami. Skutočnosť, že poškodenú netýral, rovnako vyplýva i z výpovede svedkyne p. M. K., ktorá je matkou poškodenej, pričom pokiaľ by sa takéhoto konania voči poškodenej skutočne dopúšťal, uvedená svedkyňa by ako matka poškodenej o takomto konaní nepochybne vedela a nepochybne by o takomto konaní v záujme ochrany svojej dcéry aj vypovedala. V neposlednom rade poukazuje aj na vypracovaný znalecký posudok č. XX/XX S.. Z. C. zo dňa 16.12.2020, zo záverov ktorého vyplýva, že poškodená nebola vystavená akémukoľvek týraniam. Záverom uviedol, že podľa jeho názoru je napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu v celom rozsahu správne a zákonné. Je presvedčený, že prvostupňový súd v konaní dostatočným spôsobom zistil skutkový stav, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a v konečnom dôsledku vec i správne právne posúdil. Na základe vyššie uvádzaných skutočností navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle tohto jeho vyjadrenia.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na podanom odvolaní okresného prokurátora a navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného odôvodnenia k odvolaniu prokurátora a navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí vyslovil súhlas s rozsudkom okresného súdu, a uviedol, že to čo mu nariadil okresný súd, všetko podstúpi a všetko bude rešpektovať.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Krajský súd v rámci preskúmvacej činnosti zistil, že na Okresný súd Banská Bystrica bola na obžalovaného Z. D. podaná obžaloba Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 2 Pv 319/20/6601-61 zo dňa 27.1.2021, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v období od jesene roku 2018 do približne 20.00 hod. dňa XX. septembra XXXX, s výnimkou obdobia od začiatku júla do polovice augusta XXXX, kedy sa nachádzal mimo územia K. republiky v interiéri trojizbového bytu situovanom v bytovom dome na adrese C. C., ul. Y. č. XXXX/X, najmä keď bol pod vplyvom alkoholických nápojov družku Z. E. opakovane ponižoval a vyvolával hádky, ktoré boli najčastejšie odôvodnené jeho žiarlivosťou, pričom frekvencia opakovania hádok sa začala stupňovať od septembra roku XXXX, kedy začal vo väčšom množstve požívať alkoholické nápoje, kedy pri týchto hádkach jej vulgárne nadával aj v prítomnosti troch maloletých detí, pričom pri niektorých z týchto hádok poškodenú aj opakovane fyzicky napádal, niekedy len úderom otvorenou dlaňou po temene hlavy alebo sotením či ťahaním vlasov bez následkov poranení, pričom k vážnejším útokom aj s poraneniami došlo prvýkrát v presne neurčený deň v priebehu jesene roku XXXX, kedy jej mal presne neopísaným spôsobom spôsobiť zlomeninu nosa bez vyhľadania odborného lekárskeho ošetrovania, ďalej ju napadol aj v presne neurčený deň začiatkom roka XXXX, kedy ju kopol do stehna, následkom čoho jej spôsobil modrinu veľkosti dlane z vonkajšej strany stehna na pravej nohe, s bolestivosťou niekoľkých dní bez vyhľadania odborného lekárskeho ošetrovania, tiež ju napadol v nezistenom dni v druhej polovici augusta XXXX a to spôsobom, že ako stála v kuchyni bytu, tak ju udel do oblasti obočia svojou hlavou, so spôsobením tržnej rany nad jej ľavým obočím, so zhojením s jazvou dĺžky X,X až X cm bez následného vyhľadania odborného lekárskeho ošetrovania a dňa XX. septembra XXXX v čase okolo XX.XX hod., kedy sa vrátil z pohostinského zariadenia W. pod vplyvom alkoholu, v dôsledku žiarlivosti vyvolal pred deťmi hádku, kričal po poškodenej kade chodí a vyčítal jej, že ho podvádza, bránil jej v tom, aby zobrala deti preč z bytu, pričom ona jeho uhryzla do palca ľavej ruky následne ju udel spredu pästou do nosa, na čo sa jej pustila krv, čím jej spôsobil zlomeninu nosových kostí s posunom, ktorá vyžiadala lekárske vyšetrenie s dobou liečenia X až X týždne a obmedzením obvyklého spôsobu života v trvaní XX až XX dní, po ktorom správaní obvineného poškodená opustila aj s deťmi ich spoločnú domácnosť, čím spôsobil Z. E., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom C. C., Y. č. XXXX/X dlhodobejšie opakované fyzické ale aj psychické utrpenie.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v rámci zisťovania a ustálenia skutkového stavu, vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy, tieto následne jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak ku správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. Okresnému súdu je však potrebné vytknúť, tak ako na to poukázal v podanom odvolaní prokurátor, že predmetom obžaloby bolo aj obdobie páchania skutku od jesene 2018 do XX.XX hod. dňa XX.XX.XXXX s výnimkou obdobia od začiatku júla do polovice augusta XXXX, pričom súd sa s touto skutočnosťou nevysporiadal a vôbec nerozhodol o skutku páchanom v období od jesene XXXX do XX.XX.XXXX.

Odvolací súd na základe podaného odvolania skúmal, či bol žalovaný skutok spáchaný v celom rozsahu, alebo iba v jeho časti. V tejto súvislosti zistil, že na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa nebol produkovaný žiadny priamy dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného z týrania poškodenej, pritom nebolo tomu, tak ani na základe nepriamych dôkazov. Odvolací súd pripomína, že na preukázanie viny obžalovaného, súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania.

Obžalovaný popiera spáchanie žalovaného skutku ako celku, doznáva sa ku konaniu, zo dňa XX. XX. XXXX, keď v čase okolo XX.XX hod. po návrate z pohostinského zariadenia W., pod vplyvom alkoholu, v byte, udrel päšťou do nosa svoju družku Z. E., pritom jej spôsobil zlomeninu nosových kostí s posunom.

Pokiaľ ide o zvyšnú časť skutku podľa ktorého v období od jesene roku XXXX do druhej polovici augusta XXXX, v interiéri bytu, najmä keď bol pod vplyvom alkoholických nápojov družku Z. E. opakovane ponižoval a vyvolával hádky, pri týchto hádkach jej vulgárne nadával aj v prítomnosti troch maloletých detí, pričom pri niektorých z týchto hádok poškodenú aj opakovane fyzicky napádal, niekedy len úderom otvorenou dlaňou po temene hlavy alebo sotením či ťahaním vlasov bez následkov poranení, pričom k vážnejším útokom aj s poraneniami došlo prvýkrát v presne neurčený deň v priebehu jesene roku XXXX, kedy jej mal presne neopísaným spôsobom spôsobiť zlomeninu nosa bez vyhľadania odborného lekárskeho ošetrenia, ďalej ju napadol aj v presne neurčený deň začiatkom roka XXXX, kedy ju kopol do stehna, následkom čoho jej spôsobil modrinu veľkosti dlane z vonkajšej strany stehna na pravej nohe, s bolestivosťou niekoľkých dní bez vyhľadania odborného lekárskeho ošetrenia, tiež ju napadol v nezistenom dni v druhej polovici augusta XXXX, nebolo vykonaným dokazovaní preukázané, že obžalovaný konal v takomto rozsahu.

Podstatným dôkazom v tomto smere je výpoveď poškodenej Z. E., družky obžalovaného, ktorá okrem iného vo svojej výpovedi uviedla, že s obžalovaným zdieľa spoločnú domácnosť asi 9 rokov, pričom spočiatku bývali aj s jeho otcom. Ich vzťah charakterizovala ako dobrý s občasnými hádkami, pričom obžalovaného považuje za starostlivého otca. Intenzívnejšie hádky medzi nimi začali asi v septembri roku 2019, keď zomrel otec obžalovaného, začal byť nervóznejší. Dôvodom ich hádok bolo to, že obžalovaný po smrti svojho otca začal požívať alkoholické nápoje. K incidentu, ktorý sa udial dňa 22.09.2020 uviedla, že v ten deň prišla domov, pričom obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu a pýtal sa jej kde bola, na čo nastala hádka a jeho útok, ktorého výsledkom bola zlomenina nosa, kvôli čomu následne absolvovala lekárske vyšetrenie. V minulosti sa stalo aj to, že ju obžalovaný sotil, avšak ako fyzický útok na ňu by hodnotila jedine ten, ktorý sa stal XX.XX.XXXX. Z tohto jeho správania bola nahnevaná a sklamaná, avšak vie, že deti vnímajú neprítomnosť obžalovaného v domácnosti zle a chýba im. O tom, že má s ním ťažkosti sa nikomu nezdôverila, jeho správanie nemalo na jej osobu taký dopad, že by musela vyhľadať odbornú lekársku pomoc. Z jej výpovede nevyplývajú žiadne také skutočnosti, že zo strany obžalovaného dochádzalo k takému konaniu, ktoré by jej dlhodobo spôsobovalo fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie.

Z výpovede svedkyne M. K. matky poškodenej, je zistiteľné, že mala vedomosť o tom, že obžalovaný zlomil poškodenej nos. Obžalovaného považuje za dobrého človeka, starostlivého otca, kým nepije. Nebola s nimi často najmä z dôvodu, že keď si vypil, tak sa často hádali, pričom sa celá situácia zhoršila po tom, ako sa v lete XXXX vrátil z C.. S poškodenou komunikovala prevažne telefonicky, keď potrebovala pomôcť, či postrážiť deti. Na jej správaní si v poslednej dobe nevšimla žiadnu výraznejšiu zmenu, od septembra XXXX začala byť nervóznejšia. M. sa jej ale nezdôverovala, povedala jej akurát o tom zlomenom nose, aj to asi X dni po tom, ako sa to stalo. Uviedla, že nikdy nebola svedkom žiadnej vážnejšej hádky medzi poškodenou a obžalovaným, ani toho, žeby ju obmedzoval, ponižoval, či urážal. Jeho vzťah k deťom je dobrý a stará sa o ne, ako aj o domácnosť, robil nákupy, organizoval spoločné výlety.

Bližšie sa spolužitiu obžalovaného a poškodenej nevedeli vyjadriť ani svedkovia R. H., Z. B., B. C., G. D., Z. O., Z. C., Z. F. a R. T. N. sa vyjadrili v tom smere, že neboli priamymi bezprostrednými svedkami toho, že by sa obžalovaný voči poškodenej správal nevhodne, že by ju fyzicky či psychicky týral.

S. analýze výpovedí považuje odvolací súd za dôležitý znalecký posudok znalkyni S.. Z. C., z odboru S., odvetvia Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, ktorá vo veci vypracovala znalecký posudok č. 31/2020, ktorá vyšetrila poškodenú Z. E.. Z jeho záverov vyplynulo, že neboli u nej zistené poruchy pamäti a neobjavila sa ani modifikácia pamäťového materiálu v podobe konfabulácie. Zo záverov vyplýva, že nie sú prítomné ani znaky posttraumatickej stresovej poruchy, to fázy zaplavenia traumatickými zážitkami ani následnými tendenciami ochranného vyhýbavého správania k podnetom, ktoré by mohli byť asociované s traumatickými zážitkami. Jej osobnosť bola charakterizovaná ako emocionálne labilná, impulzívna, s pohotovosťou k afektívnym výbuchom. Zo záverov posudku teda vyplýva, že znalkyňa nezistila, že by poškodená bola vystavená psychickému utrpeniu.

Odvolačný súd poznamenáva, že žalovaného trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3, písm. d) Trestného zákona sa dopustí, kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie, bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, a to závažnejším spôsobom konania. Objektom tohto trestného činu je ochrana blízkych osôb a ochrana osôb, ktoré so zreteľom na nedostatok veku deti alebo plnoleté osoby pre chorobu, starobu, invaliditu, mentálnu retardáciu, sú v starostlivosti alebo výchove iných osôb. V danom prípade ide najmä o ochranu pred domácim násilím. Týraním sa rozumie, zlé zaobchádzanie s blízkou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas. Ide o úmyselný trestný čin (§ 15 Tr. zák.).

Za danej dôkaznej situácie dospel krajský súd k záveru, že nebolo preukázané, že skutok stal v rozsahu naplnenia znakov skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., ako sa domáha odvolateľ, preto obžalovaného v časti žalovaného skutku spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil, keďže nebolo bez rozumných pochybností dokázané, že sa stal skutok v období od jesene XXXX do XX.XX.XXXX. V tomto smere okresný súd pochybil, keď nerozhodol o zvyšnej časti skutku, keďže sa jedná o pokračovací trestný čin, ak okresný súd dospel k záveru, že skutok sa nestal v celom rozsahu mal postupovať podľa § 285 písm. a) R. poriadku.

V danom prípade však bola vykonaným dokazovaním preukázaná zvyšná časť žalovaného skutku, čo obžalovaný ani nepopiera, že dňa XX. XX. XXXX v čase okolo XX.XX hod. pod vplyvom alkoholu, udril päťou do nosa poškodenú Z. E., pritom jej spôsobil zlomeninu nosových kostí s posunom, ktorá si vyžiadala lekárske ošetrenie s dobou liečenia X až X týždne s obmedzením obvyklého spôsobu života v trvaní XX až XX dní.

Po právnej stránke odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa konanie obžalovaného v tomto smere kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože blízkej osobe úmyselne ublížil na zdraví. Súd prvého stupňa pochybil, keď konanie obžalovaného kvalifikoval aj podľa ods. 3 písm. a) § 156 Tr. zák., že čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím [§ 138 písm. d) Tr. zák.]. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že sa jedná o úmyselný trestný čin, ktorého kvalifikačným znakom základnej skutkovej podstaty je násilie, preto nie je možné použiť túto okolnosť aj ako prísnejší kvalifikačný znak.

Na základe zhora rozvedených pochybení súdu prvého stupňa, preto krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods. 3 Tr. por. zrušil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica v celom rozsahu a vo veci rozhodol sám.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd ďalej rozhodoval o uložení trestu. Pokiaľ ide ukladanie trestu, odvolací súd v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu, pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 156 ods. 2 Tr. zákona umožňujúce obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere jeden až tri roky. Odvolací súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, pretože pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Tr. zák. u obžalovaného odvolací súd nevzhladol. Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Na základe modifikovanej trestnej sadzby obžalovanému hrozil trest odňatia slobody na jeden rok až dvadsaťosem mesiacov. Po zhodnotení všetkých skutočností, ktoré majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie je primeraný a zákonu zodpovedajúci trest odňatia slobody vo výmere osemnástich mesiacov.

Odvolací súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného Z. D. výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, preto v zmysle § 49 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 51 ods. 1 Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe v trvaní XX mesiacov. S. § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona odvolací súd obžalovanému počas skúšobnej doby uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Odvolací súd má za to, že takto uloženým trestom sa dostatočne zabezpečí nie len ochrana spoločnosti, ale sa obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Je na mieste potrebné zdôrazniť, že pokiaľ by sa obžalovaný nepodrobil uloženému trestu a nevedol by riadny život, prípadne by sa odmietol podrobiť probačnému dohľadu alebo by nedodržiaval podmienky probačného dohľadu, súd môže a to aj v priebehu plynutia skúšobnej doby nariadiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Odvolací súd obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, pretože znaleckým posudkom bol u obžalovaného konštatovaný začínajúci syndróm závislosti od alkoholu a znalec mu navrhol uložiť ochranné protialkoholické liečenie.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.